

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C230 – CUL32**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 20 mei 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Marcel Logist tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de financiering van een wielersportbaan in de provincie Vlaams-Brabant 3

Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brusseel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de minimumleeftijd voor door Bloso georganiseerde sportkampen 5

■

Waarnemend voorzitter: de heer Kris Van Dijck**Vraag om uitleg van de heer Marcel Logist tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de financiering van een wielersportbaan in de provincie Vlaams-Brabant**

De voorzitter: De heer Logist heeft het woord.

– *De heer Philippe De Coene treedt als voorzitter op.*

De heer Marcel Logist: Voorzitter, minister, collega's, de wielersport in Vlaanderen bekleedt een speciale plaats in het sportieve en zelfs culturele landschap. Om dit te ondersteunen kregen in het verleden verschillende wielerpistes subsidies en ondersteuning. Zo zijn er drie wielerpistes in West-Vlaanderen – Roeselare, Oostende en Brugge –, twee wielerpistes in Limburg – Peer, Hasselt – en in Antwerpen – Hulshout en Wilrijk – en een wielerpiste in Oost-Vlaanderen – Gent – en in Vlaams-Brabant – Elewijt-Zemst.

Eén wielerpiste voor de provincies Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant is, gezien de populariteit van de sport, nogal weinig. Voor de provincie Oost-Vlaanderen is er de laatste 5 jaar wel geïnvesteerd in de overdekking van de openluchtwielerbaan en de uitbouw ervan tot het Vlaams Wielercentrum 'Eddy Merckx' te Gent op de site Blaarmeersen. Voor de provincie Vlaams-Brabant zijn er de laatste 5 jaar geen nieuwe projecten gerealiseerd, terwijl deze provincie eveneens maar één wielerpiste telt.

Minister, hebt u een standpunt ingenomen over de wenselijkheid van een bijkomende wielerpiste in Vlaams-Brabant? Kunt u een overzicht geven van de aangevraagde investeringen in oude en nieuwe wielerpistes in Vlaams-Brabant? Wat zijn de criteria voor een investering door de Vlaamse overheid in een bijkomende wielerpiste in Vlaams-Brabant? In welke mate speelt de geografische spreiding van bestaande en geplande wielerpistes een rol bij de toekenning van Vlaamse steun voor de aanleg van een nieuwe wielerpiste? In welke mate speelt de aanwezigheid van een wielerschool een rol bij de toekenning van Vlaamse steun voor de aanleg van een nieuwe wielerpiste?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, minister, collega's, ik zou me graag aansluiten bij de vraag van de heer Logist. Ik zou bij hem in de leer moeten gaan voor het formuleren van algemene vragen over specifieke onderwerpen. Ik had een beetje aan zelfcensuur gedaan en een schriftelijke vraag ingediend over de problematiek van de mogelijk bijkomende wielersportbaan in Vlaams-Brabant. Ik zal mijn vraag hier stellen, dan moet u ze ook niet meer schriftelijk beantwoorden. Minister, het is aan u om na te gaan of mijn informatie te specifiek is of niet en of u in het algemeen antwoordt of niet.

Voor Vlaams-Brabant is er de mogelijkheid om een bijkomende wielersportbaan te creëren. Laten we zeggen dat op dit moment de concurrentie tussen de Leuvenaars en de Tienenaars speelt. Ik heb weet – u kunt het bevestigen of ontkennen – van een formele kandidatuurstelling of een aanvraag tot steun van de stad Leuven om een wielersportbaan op zijn grondgebied op te richten. Leuven zou ook eigen middelen investeren en een bepaald bedrag aan de Vlaamse overheid vragen. Ik weet niet of Tienen zich al officieus of officieel kandidaat heeft gesteld om de wielersportbaan op zijn grondgebied te hebben, maar ik neem aan dat er in deze zaal mensen zijn die er meer van weten dan ik. Ik weet wel dat men in Tienen graag het dossier van de wielersportbaan in Vlaams-Brabant naar zich toe zou willen trekken. Ik denk dat daar goede argumenten voor zijn.

Er is op dit moment een wielersportbaan in Elewijt. Er zou er mogelijk nog een komen op het grondgebied van de gemeente Affligem, dat tegen Oost-Vlaanderen aanligt. Als je voor een goede geografische spreiding wil zorgen, dan kom je eerder in Tienen dan in Leuven terecht. Het is inderdaad niet het enige criterium en dat is ook in de vraag van de heer Logist duidelijk aan bod gekomen, maar het is nu eenmaal zo dat de stad Tienen ook al een eigen en goed

werkende wielerschool heeft. In die zin zou het logisch zijn dat de nieuwe wielersportbaan eerder in Tienen dan in Leuven komt.

Geen kwaad woord over Leuven, over zijn mooie inwoners en zijn lieve burgemeester. Ik probeer gewoon het debat wat te objectiveren. Minister, u bent minister om moeilijke knopen door te hakken. Laat ons zeggen dat de heer Logist een impliciet en een zeer voorzichtig en fijn pleidooi gehouden heeft. Ik leg mijn kaarten iets meer op tafel, maar we gaan allen in dezelfde richting.

Minister, hebt u al een standpunt ingenomen? Is er reeds een beslissing over de formele financieringsaanvraag door de stad Leuven aangevraagd? Wat is uw oordeel over het criterium van de geografische spreiding in dit debat? Wat is uw oordeel over de aanwezigheid van een eigen wielerschool in Tienen in verhouding tot de inplanting van een nieuwe wielersportbaan?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, collega's, ik zou me er heel gemakkelijk van af kunnen maken om twee redenen. Ten eerste heeft de heer Dehaene een hele tijd geleden dezelfde schriftelijke vragen gesteld en ik zou daar dus naar kunnen verwijzen. Het gaat om de schriftelijke vraag nummer 26 van 10 september 2009. Ten tweede zou ik kunnen zeggen dat er geen geld is, noch voor de ene noch voor de andere. Als er weer geld is en de provincie zelf tot een keuze zou kunnen komen, dan zouden we goed zitten.

Ik kan wel hier en daar wat meer achtergrond geven en een globaal antwoord geven. In Vlaanderen zijn er op dit ogenblik dus acht openluchtwielerpistes en één overdekte. Vlaanderen heeft rechtstreeks geïnvesteerd in Gent en in Brugge. Beide projecten zijn een onderdeel van de aanwezige Bloso-centra en zijn daardoor gesubsidieerd. Mijn voorganger heeft geïnvesteerd in het project in Roeselare in de wielerpiste Defraeye-Sercu. Door een 'meevaller' in de begroting kwamen er in 2008 namelijk eenmalig extra kredieten vrij voor de oprichting van sportinfrastructuur. Spijtig genoeg heb ik vandaag iets minder meevallers dan mijn voorganger, vandaar dat soortgelijke financiële ondersteuning in Vlaams-Brabant op dit moment helaas niet kan.

U vraagt hoe keuzes voor wielerpistes moeten gebeuren. Ik denk dat je wielerpistes als bovenlokaal moet beschouwen, waardoor een regionale spreiding wenselijk is. Als ik Vlaams-Brabant bekijk, dan zou het verantwoord zijn om een tweetal extra wielerpistes te hebben, bijvoorbeeld in Tienen-Leuven en in de regio Pajottenland. Dat lijkt me aanvaardbaar. Maar zoals ik al zei, is er geen geld voor.

Voor dergelijke projecten is het belangrijk dat er een draagvlak is en dat we dan met de verschillende stakeholders contact hebben: met de wielersclubs, met de wielersfederatie, met de wielerscholen enzovoort. Bijkomende criteria zijn de behoefte aan de sportinfrastructuur, de motivatie van het project, de visie en het concept waarop het berust en de integrale toegankelijkheid – ik zal hiervoor bij iedere nieuwe sportinfrastructuur aandacht vragen – van de sportinfrastructuur.

Concreet voor Vlaams-Brabant werd ik enkele maanden geleden op de hoogte gebracht van een project voor een nieuwe wielers- en skeelerpiste in Kessel-Lo, dat duidelijk de steun geniet van de stad Leuven, de provincie Vlaams-Brabant en de Wielersbond Vlaanderen. Ik heb ook aan hen moeten zeggen dat de financiële noden vandaag van dien aard zijn dat ik niet onmiddellijk middelen heb. Dat is de stand van zaken.

Ik denk dat ik zo inzicht geef in hoe het zou moeten kunnen. Ik ben het er helemaal mee eens dat het ook zou moeten kunnen, maar op dit ogenblik liggen de prioriteiten nog bij het uitvoeren van de vernieuwing en de versnelling van infrastructuur die mijn voorganger in gang heeft gezet.

De heer Marcel Logist: Minister, ik wil u danken voor uw antwoord. Ik hoop ook dat u zo vlug mogelijk geld zult vinden.

Wat mij toch ook van het hart moet, is dat men eens moet stoppen met telkens alle projecten vooral aan de grote steden toe te wijzen. Ik vind het een storend element dat in het stedenbeleid telkens de dertien grote steden aan bod komen, en dat je, als je als middelgrote stad iets vraagt, telkenmale het onderspit moet delven. Er zou dringend werk moeten worden gemaakt van de middelgrote steden. Ik kan u verzekeren dat het niet goed gaat en dat de middelgrote steden absoluut niet tevreden zijn over de huidige gang van zaken.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik ben een grote pleitbezorger van het stedenbeleid van deze Vlaamse Regering, maar op dit punt vind ik dat u absoluut een punt hebt, mijnheer Logist: het moet niet altijd een wetmatigheid zijn dat de Tienenaars zich naar de centrumstad Leuven moeten begeven als ze iets meer willen op cultureel of sportief vlak.

De minister zal in alle wijsheid beslissen, en die beslissing zal vandaag niet worden genomen, maar ik denk dat het in dit dossier meer dan te verantwoorden zou zijn dat de Leuvenaars naar Tienen zouden kunnen gaan als ze op een wielerpiste willen rijden.

De voorzitter: Maar nu het beleid wil, is er geen geld.

Minister Philippe Muylers: Dat is inderdaad het eerste punt. En ten tweede heb ik van Tienen ook nog geen enkele aanvraag of toelichting gekregen. Ik heb geen geld, dus het dringt niet, maar het zou niet slecht zijn dat we daar eens een voorstel over krijgen.

De heer Marcel Logist: Minister, ik wacht tot u antwoordt dat u geld hebt. Dan zullen wij een aanvraag doen, om geen nutteloos werk te moeten doen.

Minister Philippe Muylers: Prima. Dat begrijp ik.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brusseel tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de minimumleeftijd voor door Bloso georganiseerde sportkampen

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Voorzitter, minister, collega's, ik heb een vraag over sport en beweging voor de allerjongsten. Het is heel belangrijk dat je al op jonge leeftijd aan sport kunt doen en kunt bewegen. Daarom wil ik een pleidooi houden voor Bloso-activiteiten en sportkampen voor kinderen die jonger zijn dan 8 jaar.

Ik merk in mijn omgeving dat veel mensen ten eerste een opvangprobleem hebben in de vakantie en ten tweede een probleem hebben van kleine huisvesting. Die mensen kunnen hun kinderen dus onvoldoende ruimte bieden om te bewegen. Ik zie daar al een eerste element dat kan worden meegenomen als voordeel dat Bloso in overweging zou moeten nemen om sportkampen te organiseren.

Enkele dagen geleden las ik berichtgeving over een rapport over de gezondheidstoestand van de Belgen. In Brussel Nieuws werd dieper ingegaan op de analyse van de gezondheid van de Brusselaars, en daaruit blijkt dat er veel te weinig beweging is, niet alleen bij de volwassenen, maar ook bij de kinderen.

Daarom, minister, wil ik uw aandacht vragen voor de werking van Bloso. Sport heeft een belangrijke educatieve rol, maar ook een sociale rol. In Vlaanderen worden in elf centra jaarlijks meer dan duizend sportkampen georganiseerd voor kinderen vanaf 8 jaar. Ze vinden

plaats tijdens de schoolvakantieperiodes. Ze starten op maandagmorgen en eindigen op vrijdagmiddag. Je kunt verblijven in internaat of half-externaat – dan neem je enkel een middagmaal en ga je thuis slapen. Dat lijkt mij een prima formule.

De tegenhanger van Bloso bij de Franse Gemeenschap, Administration de l'Éducation Physique et des Sports (ADEPS), organiseert sportkampen in de schoolvakanties voor kinderen, net als Bloso. De minimumleeftijd voor die sportkampen ligt echter op 6 jaar, in internaat of half-externaat. Bovendien is er voor de allerkleinsten, de leeftijdsgroep 3 tot 5 jaar, al psychomotorische training tijdens de vakanties. Gezien de jonge leeftijd van deze kindjes vindt de training plaats op half-externe basis.

Minister, ik wil u nog iets meegeven dat niet in de schriftelijke versie van mijn vraag is opgenomen. Uw collega-minister Smet benadrukt het belang van naschoolse activiteiten in het Nederlands. Hij beschouwt deelname aan buitenschoolse activiteiten in het Nederlands als een blijk van goodwill van de Brusselse kinderen en hun ouders. Hij beschouwt dat als een engagement ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap. Uit onze vele discussies over het Brusselse onderwijs heb ik begrepen dat het zo goed als als een criterium wordt beschouwd om anderstalige kinderen te willen toelaten tot het Nederlandstalige onderwijs. U zult ongetwijfeld al gehoord hebben over de vele discussies rond het Nederlandstalige onderwijs in Brussel en het capaciteitstekort dat daar heerst, maar ook over de vele plaatsen die worden ingenomen door kinderen die van thuis uit niet-Nederlandstalig zijn. Minister Smet zegt mij vaak dat het in het Nederlandstalige onderwijs zeer moeilijk is – al tonen de eindtermen mij iets anders – om kwaliteit te leveren in het Nederlands.

Minister Philippe Muylers: Ik zie de focus niet, mevrouw Brussee. Van mij mag u vragen stellen over Onderwijs, maar dat is de bevoegdheid van minister Smet. Ik begrijp ook niet helemaal hoe u vanuit de Bloso-kampen komt tot wat u nu aan het zeggen bent.

Mevrouw Ann Brussee: Ik zal het kort proberen samen te vatten. Ik zie wel degelijk een heel sterk verband. Als uw collega-minister van dezelfde regering steeds weer benadrukt dat kinderen vanaf zeer jonge leeftijd meer contact moeten hebben met de Nederlandse taal, zie ik daar een taak weggelegd voor onder andere Bloso. Waarom zouden die buitenschoolse activiteiten geen sportactiviteiten zijn? Uw collega vindt het belangrijk dat kinderen buitenschoolse activiteiten hebben in het Nederlands.

Minister Philippe Muylers: Dat is geen probleem.

Mevrouw Ann Brussee: Ik hoor u graag zeggen dat het geen probleem is. Ik zal dat meenemen in mijn komende discussies met minister Smet. Maar de leeftijd is hier wel degelijk van belang. In Vlaanderen ligt de minimumleeftijd voor Bloso-sportkampen op 8 jaar, wat toch tamelijk laat is. Kennismaking met sport op jonge leeftijd is immers van groot belang. Waarom wordt de minimumleeftijd niet verlaagd tot 6 jaar voor de interne en half-externe sportkampen, zoals de Franse Gemeenschap dat doet? Hebt u al overleg gepleegd met Bloso om de minimumleeftijd van sportkampen in de schoolvakanties te verlagen? Zo ja, wat zijn uw bevindingen? Zo neen, waarom niet?

Welke initiatieven worden er genomen om jonge kinderen tijdens de schoolvakanties met sport in contact te brengen? De Franse Gemeenschap organiseert tijdens de vakantieperiodes een sportkamp psychomotorische training voor heel jonge kinderen. Hebt u reeds overleg gepleegd met Bloso om voor de allerkleinsten te starten met sportkampen psychomotorische training? Zo ja, wat zijn uw bevindingen? Zo neen, waarom niet?

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat mevrouw Brussee hier een zeer pertinent punt aansnijdt, namelijk de toegankelijkheid tot voor- en naschoolse opvang met sport en de brede school, waar inderdaad heel wat aandacht aan wordt geschonken. Ik vraag me wel af in hoeverre we dat moeten linken aan initiatieven die door

Bloso worden genomen. Op dit moment organiseert Bloso sportkampen binnen zijn eigen centra. Daar gaat men inderdaad heel sterk uit van het internaatgegeven, omdat men dan kinderen en jongeren rekruteert in een bredere omgeving.

Daarnet werd hier een pleidooi gehouden voor de kleinere steden. Ik kan in dezen zelf getuigen vanuit een kleine gemeente, waar heel veel initiatieven worden genomen door het lokale bestuur, en niet door Bloso, om te werken aan een brede school, sportactiviteiten voor en na school en dies meer. Ook in steden moet daar aandacht aan worden gegeven.

Nu ken ik de situatie in Brussel niet, maar in Brussel is er ook nog de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), die samen met de gemeenten initiatieven kan en moet nemen. Er is ter zake ook een decreet aangenomen in dit parlement. Ik begrijp zeer goed de vraag, maar vraag alleen dat er een onderscheid zou worden gemaakt.

Wat de vraag over het internaat en de Bloso-kampen betreft: ik ga ervan uit dat Bloso daar ook een aantal redenen voor heeft. Minister, ik kijk dan ook met belangstelling uit naar uw antwoord.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Ik wil het alleen hebben over het sportieve aspect, want mevrouw Brusseeel heeft dit al aangevuld en in een ruimer kader geplaatst. Louter sportief bekeken zijn er, zoals de heer Van Dijck ook zegt, heel wat gemeentelijke initiatieven. Ik ben daar getuige van. We verrichten veel werk ter zake. Die gemeentelijke initiatieven zijn natuurlijk een aanvulling op de Bloso-initiatieven, en zelfs een aanvulling op algemene opvanginitiatieven. Dan begeef ik me toch even buiten het sportieve vlak. Als gemeente zijn we heel blij dat er ook sportkampen worden georganiseerd. We moedigen die aan en organiseren die mee, omdat we zo ook wat zuurstof krijgen binnen onze opvang. Dan gaat het over een heel jonge leeftijd. We hebben bijvoorbeeld sportkampen voor kinderen vanaf 3 jaar, waar die kinderen voor het eerst met sport kunnen kennismaken. Dat is zeer nuttig. Die kinderen kunnen al wat sporten ervaren en ze zijn al wat in beweging. We trachten dat wat te diversifiëren met de gewone vakantieopvang van de kind- en jeugddiensten.

We kennen Bloso en de Bloso-sportkampen. Ik wil me aansluiten bij de vraag en een oproep doen aan Bloso om op zijn minst naar 6 jaar te gaan. Dat is erg belangrijk. De meeste sporttakken beginnen immers op 6 jaar. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

Toch wel. Ik neem het voorbeeld van voetbal. In die sport begint men de 5-jarigen te laten spelen en nemen de 6-jarigen deel aan de competitie. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

Ik schrik enigszins van uw reactie, maar die zal wel met goede bedoelingen zijn gegeven. Daar twijfel ik niet aan. Er is toch niets fouts aan het organiseren van sportkampen en sport voor kinderen vanaf 6 jaar? U ziet, we zijn het al opnieuw eens.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: De zorg van mevrouw Brusseeel heeft natuurlijk betrekking op de totaliteit van het aanbod voor jonge kinderen. Wat dat betreft, heeft ze een punt: in Vlaanderen is dit ongelijk verdeeld. Ik woon in Kortrijk. In mijn stad is er een fantastisch aanbod, aangepast en voor alle leeftijdsgroepen. Ik hoor dat dit bijvoorbeeld in Brugge toch wel problematischer is. Dit heeft dus te maken met de lokale geschiedenis, met de aanwezigheid, de geschiedenis en de dynamiek van sportdiensten, en eventueel met Bloso-centra die complementair wat meer gespecialiseerde dingen doen. Dit is dus een terechte zorg.

Een andere opmerking betreft de subsidiariteit. Waar mogelijk moet het basisaanbod door het basisbestuur worden aangeboden. Ofwel wordt dat door die overheden zelf geregeld, ofwel door sportclubs, gestimuleerd en ondersteund door de overheid, met de beste randvoorwaarden. Zij kunnen dat dan coördineren, en er mee over communiceren ten behoeve van ouders en geïnteresseerden.

Ik vind dat men niet jong genoeg kan zijn om te leren sporten, maar men mag niet te jong zijn om te kiezen voor bepaalde sporttakken. Dat is het hele probleem bij ons. Voor sommige sporttakken is dat 6, 8 of 12 jaar, maar dit zou niet te snel mogen. Ik wil het vergelijken met muziekvorming. Eerst moet een algemene gevoeligheid en belangstelling worden ontwikkeld. De zin om te sporten moet worden ontwikkeld. Als men een getalenteerd voetballer, wielrenner, volleyballer of turner is, dan komt dat wel. Dan moet er worden gespecialiseerd en gekozen voor een bepaalde sporttak. Ik pleit er dus voor dat dit niet op jonge leeftijd zou gebeuren, maar zo laat mogelijk. Ik pleit voor het promoten van multi- of omnisport-activiteiten. Ter zake is methodologisch misschien nog wel een en ander te doen, maar dat is wel de lijn van Bloso, en inhoudelijk is dat wel een goede lijn. Het gaat dus over veel verschillende facetten.

Ik wil echter benadrukken dat de lokale besturen de grootste verantwoordelijkheid hebben voor de ruime groep. Des te gespecialiseerder een sport en hoe hoger het niveau, hoe hoger ook het bestuursniveau dat ermee bezig moet zijn. Daar is een lineair verband tussen. Over uw bekommernis wat Brussel betreft, zal ik echter geen oordeel uitspreken.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Ik ben het eens met de heer Caron. Ik was het niet eens met zijn reactie van daarnet, maar ik heb toen gezegd dat ik er alle vertrouwen in had dat dit goed bedoeld was. Uiteraard onderschrijven wij ook dat gemeentelijke overheden hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Dat doen ze, of dat doen ze althans bij ons, om onze gemeente als voorbeeld te nemen. Als ik ervoor pleit dat men nog wat verder gaat en dit vanaf 3 jaar doet, dan heb ik het natuurlijk alleen maar over omnisport. De kampen die bestaan voor 6-jarigen, doen vooral aan omnisport. Ik zeg niet dat men die kinderen op dat moment in een bepaalde sporttak moet duwen. Dat is ook niet de essentie van deze discussie. Het gaat erover dat ik vind dat men ook voor jonge kinderen sportkampen moet kunnen aanbieden. Ik haalde voetbal maar aan als voorbeeld om te staven dat kinderen al op vrij jonge leeftijd – in dit geval 5 jaar – beginnen te sporten. Laten we voor kinderen op die leeftijd dan ook sportkampen aanbieden.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Er is eigenlijk al veel gezegd. Zeker in deze commissie is het fijn dat iedereen al het antwoord begint te geven.

Ik wil even ingaan op de ruimere vraag over de combinatie van sport en het verkrijgen van vaardigheden. Ik ben een groot pleitbezorger van de stelling dat onder meer sport kan helpen jongeren vaardigheden bij te brengen, zoals leiderschap en doorzettingsvermogen, maar ook elementen voor integratie en qua taal te geven. We moeten dat meer beseffen. Ik ben me daar zeer sterk van bewust. Onder meer daarom krijgen coaches en begeleiders een opleiding. Daarin wordt heel uitdrukkelijk voorzien in de opleiding tot coach. Dat wil ik toch wel benadrukken. Ik heb daar zelf ervaring mee en ik zie hoe belangrijk dat kan zijn.

Dan is er de kwestie van Bloso en Brussel. Ik wil dit wat ruimer bekijken. De Bloso-centra zijn bovenlokaal: diverse sprekers hebben daar al op gewezen. Daarom gaat het hoofdzakelijk over internaatssportkampen. Laat me duidelijk zijn: die staan open voor iedereen die Nederlands begrijpt. Men verzekert me dat ook kinderen die in Brussel wonen, naar de Bloso-centra, naar sportkampen in internaat kunnen gaan, zoals de andere kinderen. Er is natuurlijk één probleem: die sportkampen zitten vol. We hebben er maar 11 en er zijn 10.000 plaatsen, die volledig bezet zijn. Het is dus een kwestie van snel inschrijven. Dat is al een groot deel van het antwoord op alle andere vragen die werden gesteld.

Er wordt dus uitdrukkelijk gekozen voor internaat omdat het gaat over een bovenlokale functie. Aanvullend organiseert Bloso sportkampen in halfexternaat, elke dag van 9 tot 17 uur. Er zijn een aantal redenen voor de keuze voor 8 jaar. De mogelijkheden zijn daarmee volledig benut. Ook zijn er redenen met betrekking tot de praktische organisatie. Bovendien

leren ervaringen uit het verleden dat, zeker voor die kampen in internaat, zelfs 8 à 9 jaar zeer jong is. Heel regelmatig worden heel wat kinderen in het midden van de week teruggehaald door hun ouders, omdat ze heimwee hebben. Als we de leeftijd verlagen, zullen we plaatsen bij Bloso ‘inpijken’ die wellicht beter kunnen worden ingevuld door mensen die ook vragende partij zijn. Bloso heeft dus die keuze gemaakt.

Zoals u in uw tweede vraag stelt, worden er tijdens de schoolvakanties tal van sportactiviteiten georganiseerd voor kinderen en de jeugd, dit niet alleen door Bloso – dat werd door de andere vraagstellers al naar voren gebracht – maar eigenlijk door alle Sport voor Allen-actoren. Ik bedoel daarmee Bloso en sportfederaties die vooral werken met internaat-sportkampen, en de externaatsportkampen die voornamelijk door de lokale overheden worden georganiseerd.

Bloso organiseert bovendien jaarlijks tijdens de schoolvakantieperiodes een aantal sportpromotionele activiteiten waar iedereen welkom is, dus ook de jongeren. Zo waren er dit jaar tijdens de paasvakantie in Neerpelt ‘Sportkicks’ en in Wachtebeke ‘Kriebelmania’. In juli en augustus vindt op elf locaties de ‘Zomer Sportpromotietoer’ plaats. Tijdens de herfstvakantie is er ‘Marktsport’ in het stadscentrum van Brugge. Zo organiseren we als Bloso op verschillende plaatsen activiteiten.

Als we het dan hebben over de sportkampen, en hiermee ga ik onmiddellijk ook in op wat de heer Gysbrechts heeft gezegd over voetbal, zijn het vooral de federaties die sportgerichte sportkampen organiseren. Het kan voetbal zijn, maar ook bijvoorbeeld tennis. U weet wellicht dat er een aanvullende subsidie mogelijk is voor de sportfederaties die sportkampen inrichten. Het betreft een facultatieve opdracht en daar begint men effectief vanaf de leeftijd van 6 jaar.

De Vlaamse sportfederaties die jeugdsportprojecten organiseren – dus geen sportkampen – kunnen daar ook aanvullende subsidies voor krijgen via de facultatieve opdracht ‘jeugdsport’. Bijzondere aandacht wordt daarbij geschonken aan het verhogen van de sportparticipatie van de jeugd in het algemeen.

In het Sport voor Allen-decreet van 9 maart 2007 worden de gemeentebesturen gesubsidieerd voor onder meer het organiseren van sportkampen voor kinderen en jeugd in halfexternaat of externaat. Ook dat steunen we, maar we doen dat niet als Bloso, maar via het Sport voor Allen-decreet, en het zijn de gemeentebesturen die daarvoor in aanmerking kunnen komen.

Op uw derde vraag over de Franse Gemeenschap en de psychomotorische training, heb ik het antwoord bijna al gegeven. In de elf Bloso-centra zijn het aantal plaatsen beperkt, er zijn 10.000 plaatsen en we hebben doelbewust gekozen voor een sportkampenaanbod in internaatverband met nog een beetje ruimte om een aantal dingen in externaat te doen. Vandaag hebben we geen ruimte om voor de allerkleinsten te starten met sportkampen voor psychomotorische training, zeker ook omdat het dan ook externaat is en Bloso eerder geschikt is voor het bovenlokale. Hiervoor kan men beter terecht bij de lokale sportactoren, die daarvoor trouwens gesubsidieerd worden door Bloso. Het is niet dat Bloso deze dingen niet wil doen. Ik geef u een voorbeeld. In Herentals werd het Netepark vorig jaar omgetoverd tot een bewegingslandschap waar kinderen van 4 tot 8 jaar specifiek hun psychomotoriek kunnen ontwikkelen, evenwel in de vorm van sportlessen van 2 uur per week. Het is niet dat we niet willen, maar de bestaande capaciteit biedt niet de mogelijkheid om vandaag iets extra te doen voor de kampen. Zeker ten aanzien van de kleinere kinderen is het lokale niveau beter geschikt, en daar subsidiëren we dan.

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het is gedetailleerd, maar het biedt me wel nog wat stof tot discussie. Ik begrijp wel dat wanneer men de internaat-formule prefereert, men zich niet tot kinderen van een zeer jonge leeftijd richt. Ik ben zelf genoeg op kamp geweest als kind en heb er gezien dat dat niet voor elk kind evident was.

In Brussel is het inderdaad zo dat de lokale overheden een aantal zaken doen en dat de VGC ook een aantal zaken doet, maar de plaatsen zijn beperkt, daar knelt het schoentje. Er zijn echt veel te weinig plaatsen. We hebben hier een bevolkingsaan groei, dat is bekend, en ook de groep Nederlandstalige Brusselaars verjongt. Zoals de Vlaamse Regering ook in het regeerakkoord zet, willen we wel dat er in Brussel een aandeel Nederlandstalige Brusselaars blijft en dus moeten die goed gebruik kunnen maken van een aantal faciliteiten. Ik heb het dan niet alleen over onderwijs, maar ook over kinderopvang en over vrijetijdsbesteding voor kinderen in het Nederlands. Het is daarom dat ik hier specifiek uw aandacht voor kom vragen, maar uiteraard ook voor die jonge leeftijdsgroep.

Ik zal de komende weken verder onderzoeken wat de VGC allemaal doet en wat de mogelijkheden zijn, want Bloso werkt wel degelijk ook in Brussel. Er is een heel goede werking van buurtsport, die verricht ook nuttig werk op het vlak van integratie, want er wordt gewerkt met bepaalde jongeren die in een moeilijke situatie zitten. Als ik zie wat de Franse Gemeenschap doet, dan denk ik dat er nog wel mogelijkheden zijn, mits er een creatieve aanpak is. Ik weet dat dat centen kost, maar ik meen dat de jeugd het wel waard is. Ik zie het als een investering in de samenleving.

Minister Philippe Muyters: Als u er nog bij wilt zeggen waar we dan wel besparen, dan kunnen we nog rapper zien.

Mevrouw Ann Brusseel: Misschien kan er sneller worden beslist over bepaalde bruggen, dan gaan er minder centen verloren. *(Rumoer)*

Minister Philippe Muyters: Ik denk dat er ook in uw partij mensen zullen zijn die het daar niet mee eens zijn. *(Gelach)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■